

SUKNELĖ

Kur dingsta dizaineriai, kai nulipa nuo „Mados infekcijos“ podiumo? Ką daro tie, kurie ant to podiumo net nėra užlipę? Kad rastum savo nišą ir susikurtum vardą, ar gana turėti alternatyvią gyvenimo filosofiją ir stiprius viešuosius ryšius? Apie tai – dizaineris **Darius Jonikas** ir jo žmona **Agnieta**.

DRABUŽIAI: „PULL & BEAR“ MARŠKINIAI, „DARNOS“ SUKNELĖ

Darius: Mokydamasis kolegijoje, savo ateitį projektavau į vyriškų drabužių dizainą, tačiau verslo ir naujos koncepcijos posūkius lėmė pakitęs gyvenimo būdas ir pasaulio suvokimas. Iš tikrųjų man labai reikėjo tokio žmogaus, kuris mano kūrybą vertintų tarsi iš šalies, kaip kitos profesijos atstovas. Tiesa, mada Agnietai buvo labiau hobis, tam tikra komunikacijos forma.

Agnieta: Autorinis prekės ženklas, kurio nelydi viešieji ryšiai, yra pasmerktas vegetuoti ar net žlugti. Susipažinusi su Dariumi, supratau, kad tik labai individualus, išsiskiriantis jo braižas gali būti sėkmės pradžia. Masyvus asimetriškas megztinis, didelės sagos, geltonos plačios kelnės – tokį pirmąkart pamačiau savo būsimą vyrą, atvykusį studijuoti iš Kretingos. O aš? *Fyfa* nebuvau, tačiau didžiausia stiliaus permaina buvo ta, kad atsiveikinau su džinsais ir išmainiau juos į sijonus, o tai jau keičia visą įvaizdį: regis, ir judu kitaip, ir sėdžiu kitaip, ir kalbu kitaip... Vyras sako, kad net balso intonacijos pasikeitė. Bendrystę pajutome nuo pokalbių apie jogą, meditacijas, nes nei Darius, nei aš neturėjome tokių artimų bičiulių, su kuriais būtume galėję ištraukti į pokalbius žmogaus pažinimo temomis.

Darius: Kurdami savo ženklą „Darna“ siekėme, kad mus su klientais vienytų kone identiškas pasaulio supratimas, susijęs su dvasinio gyvenimo švara ir grynumu. Gyventi ekologiškai mums nereiškia vien tik siūti drabužius iš natūralių audinių. Tai maisto kultūros, meditacijos, jogos, harmonijos su pačiu savimi, sveiko pasaulio idėjų propagavimo, dorovės visuma. Štai kodėl tarp mano sukurtų drabužių niekada nerasite mini suknelių ir mini sijonų. Mudu su Agnieta sieja labai panaši drabužio filosofija: jis neturi būti provokuojantis; moteris, jį vilkėdama, turi jaustis komfortiškai ir neturi sukti sau galvos, ką apie ją pamanyt kiti, o jei mini suknelė kelia tam tikrą aplinkinių reakciją, kokia dar gali būti žmogaus harmonija?

Agnieta: Nuolat vilkėdama ilgą suknelę, jau neįsivaizduoju, kad galėčiau mieste pasirodyti su trumpomis. Tiesiog – kad nieko neprovokuočiau ir savo energiją apsaugočiau nuo nemalonių aplinkinių žvilgsnių. Kurdami „Darnos“ ženklo madą, mes esame tarsi opozicijoje prieš tuos, kas modeliuojamais drabužiais siunčia aplinkai žinutę (arba tiesiogiai ją skelbia reklamoje): suviliok vyrą, būk seksuali gundytoja. Pagaliau – vienokį vyrą suviliosis segėdama trumpą sijoną ir visai kitokį – segėdama ilgą. Kaip Dariaus darbų vadybininkė, visada akcentuoju, kad svarbiausias mūsų santykių su klientu bruožas – nuoširdumas. Paroduodame žmonėms tai, kuo patys tikime, gyvename, kvėpuojame, dėl ko jaudinamės. Vis labiau gilinamės į kultūros istoriją, nebūtinai tik drabužio, pavyzdžiui, domimės baltų, senovės Egipto moterimis, senovės graikėmis, romėnėmis, sarius vilkinčiomis indėmėmis... Viena klienčių dalis yra jaunos merginos, kurios dar nespėjo į „mini sijonų traukinį“, o kitos – kurios nuo to jau pavargo ir galbūt persisotino masine mada,

DARIUS:
„Nesakau,
kad anksčiau
nekūriau
tradicinės
mados, – dar
ir kaip, tačiau
vertybes su
Agnieta per-
kainojome po
vestuvių.“

todėl jaučia kitokio gyvenimo nostalgiją. Kaip komunikacijos specialistė, matau, kad randasi poreikis kurti madą intelektualiams žmonėms, ieškantiems populiariosios kultūros primetamo gyvenimo būdo alternatyvos, ieškantiems darnos visur: namie, šeimoje, gamtoje, sociume; auginant vaikus, gaminant maistą, bendraujant su aplinkiniais. Kas tie žmonės? Tai gali būti verslininkai, teisininkai, mokytojos, namų šeimininkės... O geriausia reklama – socialiniai tinklai, mugės, susijusios su sveiku gyvenimo būdu (ir vienur, ir kitur dedu daug pastangų), taip pat reklama iš lūpų į lūpas. Pati efektyviausia prekyba – internetu.

Darius: Nesakau, kad anksčiau nekūriau tradicinės mados, – dar ir kaip, tačiau vertybes su Agnieta perkainojome po vestuvių (susituokėme prieš trejus metus): atsakėme alkoholio, triukšmingų kompanijų ir vakarėlių, tuščio laiko švaistymo baruose ar klubuose, nusprendėme nebevalgyti mėsos, daugiau dėmesio ėmėme skirti saviugdai, saviieškai. Pasidarė akivaizdu, kad tai, kaip gyvenome, mudviejų nebe džiugino, nebejutome pilnatvės, o laikas bėgo pro šalį, todėl pamažu įsileidome daugybę permainų. Kai tavo klientas yra bendramintis, kai tu jį sutinki toje pačioje jogos stovykloje, tose pačiose sveikos gyvensenos paskaitose, meditacijų seansuose ar Užupyje per naktį klausydamasis gongų, supranti, kad tai, ką darai, tikrai yra prasminga. Mums labai svarbu, kad kuriantis fotosesiją fotografas iš anksto pajustų mūsų gyvenimo filosofiją, pats nevartotų alkoholio, nerūkytų,

AGNIETA:
„Susipažinusi
su Dariumi,
supratau,
kad tik labai
individualus,
išsiskiriantis
jo braižas gali
būti sėkmės
pradžia.“

modeliai – taip pat. Beje, visi jie, dalyvavę fotosesijose, ne tik sveikai gyvena, bet ir yra vegetarai. Taigi toks išbaigtas įvaizdis sukuria labai teigiamą būsimos kolekcijos energiją.

Agnieta: Esame absoliutūs bendraminčiai. Tiesa, kartais Dariumi papriekaištauju, jei pamatau, kad klientui feisbuke ar elektroniniame laiške ką nors parašė ne taip švelniai, ne taip maloniai, bet ko norėti – jis vyras ir dar žemaitis (*šypsosi*). Dalydama internete stiliaus patarimus, rodydama derinius irgi stengiuosi išlikti savimi – viską darau kaip sau. Kol neišmėginu audinių, siluetų, neprisiderinu spalvų, tol ir kitam nieko nesūlau. Medijų

ir kultūros studijos Sasekso universitete Braitone, daugia-kultūreje aplinkoje, suformavo brandesnį ir platesnį požiūrį į pasaulį, išmokė vertinti žodžio ir vaizdo svorį, jų galimą įtaką estetiniams jausmams, išmokė kurti savo prekės ženklo įvaizdį feisbuke, instagrame, duodant interviu žiniasklaidai, rengiant reklamos kampanijas, pavyzdžiui, Nidoje. Apskritai neįsivaizduojame gyvenimo be Kuršių nerijos – ji mums primena pirmąsias pažinties dienas ir naktis, iki paryčių diskutuojant egzistenciniais klausimais. Savo santykius esame išbandę gan ilgą pertrauka: metai Didžiojoje Britanijoje, paskui dar studijos ten... Tačiau kai grįžau, tai jau grįžau (*šypsosi*). ●